

denne og holde uberettigede Indflydelse borte, som de ansee for en aldeles ueftergivelig Betingelse, for at Staten kan paatage sig Garantien for Anstalten. Derhos finder Madvig det aldeles uden Exempel og uforeneligt med de constitutionelle Grundsætninger, at Stillinger af saa stor Betydning for det Offentlige som Deeltagelsen i den her omhandlede Anstalts Bestyrelse, og som medføre saa stort Ansvar, besættes og de deri Ansatte atter affædages af en enkelt Minister uden Indstilling til Kongen og uden Hans Majestæts Sanction. Bruun maa i det Ringeste fastholde denne Betragtning med Hensyn til Bestyrelsens Formand; men dennes Udnevnelse maa tillige faae Indflydelse paa de andre Medlemmers. En collegial Bestyrelse maa nemlig, for i Sandhed at forjæne dette Navn, være en saadan, hvort Medlemmerne, omend ikke med Hensyn til Indflydelse paa Forretningsgangen i det Enkelte eller med Hensyn til Løn, saa dog med Hensyn til deres Ansættelses Karakter og Sikkerhed have samme Stilling; ellers er der en saadan Ulighed tilstede, at Betydningen af den collegiale Form, allfor let forsvinder. Madvig bemærker endnu særlig, at Ansættelsen „paa Dpfigelse“ betegner Karakteren af en reen Privatforretning, der skal drives af Finantsministeren eller paa hans Begne, medens det til Anstaltens sande Karakter som Betingelse for Statsgarantien hører, at den skal bestyres uden andet Hensyn end Sikkerheden og Interessenternes Tarv og altsaa aldeles udenfor enhver af andre noksaa agtværdige Diemed bestemt Indflydelse fra Finantsministeriets Side. Han tvivler fremdeles paa, at man (siden der nu engang er Tale om mathematisk Indstgt) vil formaae en tilstrækkelig dygtig Videnskabsmand til at modtage en Plads i Bestyrelsen „paa Dpfigelse“ af Finantsministeren; naturligvis vilde han end vanskeligere bevæges dertil, naar Formandens Stilling var en anden. Med den kongelige Udnevnelse følger formeentlig nødvendigvis Retten til Pension, og de to nævnte Medlemmer indsee ikke, hvorfor man, naar Pensionsberettigelsen ellers hos os er gjort til et Supplement til Lønnen, skal bortkaste dette Forhold ved et yderst ringe Antal Mænd, der

ansættes ved en Anstalt, som just grunder sig paa Tanken om det Nødvendige i, medens man arbejder, at sørge for den Tid, da Arbeidskraften eller Udgangen til Arbejdet ophører, og derhos ved en Anstalt, der selv, uden Berøring med Statskassen, lønner sine Embeds- og Bestillingsmænd og beregner det hertil fornødne imellem sine Driftsomkostninger, medens den iøvrigt bestyres saa billig, som neppe mange af lignende Art, hvad ogsaa i Motiverne er udtalt. Den Tro, at man lettere fjerner en mindre dygtig ikke pensionsberettiget Embedsmand end en pensionsberettiget, er uden tvivl Skuffelse. Idet de endelig bemærke, at et privat Vengeinstitut som Nationalbanken hidtil stedse factiff har pensioneret Directeurene, der ere afgangne af anden Grund end Forslyttelse til kongeligt Embede, foreslaae de at ordne Pensioneringen paa en Maade, der slutter sig til Anstaltens særlige Karakter og end yderligere lader den fremtræde som en til et Indbud omfat Tillæg til den årlige Løn.

Bruun og Madvig troe, at det af dem stillede Forslag om Forretningsfordelingen ordner det hele Forhold lidt tydeligere og bestemte end de fire Medlemmers Forslag.

Hele Udvalget med Undtagelse af Fesjen er enigt om, at det mathematikkyndige Medlem (de mathematikkyndige Medlemmers) særlige Hverv bør betegnes i Loven.

Da en almindelig Bestemmelse om Anstaltens Bestyrelsesudgifter ikke bør savnes i Loven, foreslaaes Tilføielsen af en saadan Bestemmelse i en ny Paragraph imellem Lovforslagets §§ 17 og 18.

§ 18 ansees en Tilføielse om et enkelt Punkt i Lovens Form for ønskelig.

§ 19 anseer Udvalget det for nødvendig baade at henvise til Rigsdagens almindelige Control og til de Foranstaltninger, der kunne blive at træffe ifølge Dpjørelsens Udfald.

§ 21 anseer Udvalget det, under den i Lovforslaget selv tilføiede Anstalten betryggende Betingelse, for ubetænkeligt og svarende til Billighed at forandre Bemyndigelsen for Bestyrelsen til en Forpligtelse.